

UCHWAŁA NR XLVI/348/13
RADY MIEJSKIEJ W SOKÓLCE

z dnia 29 sierpnia 2013 r.

w sprawie nie uwzględnienia wezwania Pana Z. F. i M. F. do usunięcia naruszenia prawa dokonanego uchwałą w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany miejscowego planu zagospodarowania miasta i gminy Sokółka

Na podstawie art. 101 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594) uchwała się, co następuje:

§ 1. Odmawia się uwzględnienia wezwania z dnia 17 lipca 2013 r. złożonego przez Pana Z. F. i M. F. do usunięcia naruszenie prawa w związku z podjęta w dniu 26 października 2012 r. uchwałą Rady Miejskiej w Sokółce Nr XXXV/246/12 w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany miejscowego planu zagospodarowania miasta i gminy Sokółka.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska Rady Miejskiej w Sokółce stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Robert Rybiński

Załącznik
do Uchwały Nr XLVI/348/13
Rady Miejskiej w Sokółce
z dnia 29 sierpnia 2013 r.

UZASADNIENIE

do odmowy uwzględnienia wezwania Pana Z. Fi. i Pana Mi F. do usunięcia naruszenia prawa poprzez podjęcie uchwały nr XXXV/246/12 z dnia 26 października 2012r w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany miejscowego planu zagospodarowania miasta i gminy Sokółka skierowane do Rady Miejskiej w Sokółce.

Pan Z. Fi. i Pan Mir F. w swoim piśmie wskazali naruszenie art. 9 ust 4, art. 14 ust. 3 oraz art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Z 2012r poz. 647 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą” przy czym nie wskazali w jaki sposób ich interes prawny został naruszony bądź zostały naruszone inne uprawnienia skarżoną uchwałą.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż skarżącym w trybie art. 101 par. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r. Poz. 594) może być podmiot, którego interes prawny bądź uprawnienie zostały naruszone zaskarżoną uchwałą. Skarżący musi wykazać się zarówno indywidualnym interesem prawnym bądź uprawnieniem jak też zaistniałym naruszeniem tego interesu. W orzecznictwie sądowy wskazuje się na konkretność, bezpośredniość i realny charakter tego interesu ukształtowanego przez konkretną normę prawa materialnego.

Skarżący nie wykazali naruszenia tak rozumianego interesu prawnego. Nie skazali zaistnienia związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą a ich własną indywidualną sytuacją prawną.

Należy zaznaczyć, iż uchwała w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu ma charakter intencyjny i rozpoczyna dopiero etap prac planistycznych, dlatego należy uznać za nieuzasadnioną próbę wykazania naruszenia interesu prawnego, poprzez wskazanie na okoliczności, zaistniałe przed i po podjęciu przedmiotowej uchwały, dotyczące samego trybu podejmowania i procedury uchwalania miejscowego planu zagospodarowywania przestrzennego. Nie można zgodzić się z zarzutem, dotyczącym naruszenia art. 9 ust. 4 ustawy. Art 9 ust 4 ustawy mówi, iż ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzeniu planów miejscowych. Przed podjęciem uchwały w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany mpzp m. Sokółka Burmistrz Sokółki dokonał analizy zasadności, i stopnia zgodności z ustaleniami obowiązującego studium, zgodnie z art. 14 ust 5 ustawy.

Zasady sporządzania planu dotyczą problematyki merytorycznej związanej z jego sporządzaniem, a więc treści aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. Zawartość planu miejscowego określają przepisy art. 15 ust. 1, art. 17 pkt 4 i art. 20 ust. 1 ustawy, zaś przedmiot określa art. 15 ust. 2 i 3 tej ustawy. Powołane przepisy określające zawartość planu miejscowego stanowią m.in. o wymogu zgodności tego planu z zapisami studium. W art. 15 ust. 1 jest mowa o sporządzaniu projektu planu "zgodnie z zapisami studium", a w art. 20 ust. 1 o stwierdzeniu przez Radę, że plan miejscowy nie narusza ustaleń studium. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest aktem z założenia elastycznym, który stwarza ramy dla swobody planowania miejscowego i pozwala na maksymalne uwzględnienie warunków i potrzeb lokalnych przy tworzeniu planów

miejscowych. Dokonując analizy zapisów Studium dotyczących przeznaczenia terenów objętych uchwałą XXXV/246/12 jako przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową-usługową MU i porównując te zapisy z kwestionowanymi zapisami projektu planu miejscowego, Burmistrz Sokółki stwierdza, że zapisy te nie są sprzeczne z zapisami Studium w rozumieniu powołanych przepisów ustawy. Nie ulega bowiem wątpliwości, że konkretyzowanie przeznaczenia poszczególnych nieruchomości dokonuje się na etapie sporządzania planu miejscowego nawet wówczas, gdy nie były one wprost przewidziane w studium. Studium jako akt ogólny przewiduje bowiem uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego. Nie jest rolą studium ustalanie dokładnego przeznaczenia terenu. W świetle art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, którego ustalenia kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania własności nieruchomości. Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy przy tym do zadań własnych gminy (art. 3 ust. 1) i określane jest w literaturze i orzecznictwie właśnie władztwem planistycznym gminy. Gmina w ramach władztwa planistycznego poprzez ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu może kształtować i ograniczać własność w granicach prawa w związku z koniecznością realizacji celów publicznych, w tym zapewnienia ładu przestrzennego.

Panowie F zarzucają , iż powzięta uchwała w sprawie przystąpienia do opracowania mpzp narusza zapisy art. 14 ust. 3 ustawy. Przepis art. 14 ust. 3 ustawy, określa, iż plan miejscowy, w wyniku którego następuje zmiana przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolne i nieleśne sporządza się dla całego obszaru wyznaczonego w studium. Zwrot „ sporządza się dla całego obszaru wyznaczonego w studium”, oznacza, że jeżeli na danym obszarze znajdują się grunty rolne lub leśne, stanowiące zwarty kompleks nieruchomości gruntowych określone w studium jako „wymagające zmiany przeznaczenia”, to w takim przypadku projekt planu uwzględniający uwarunkowania studium powinien być sporządzony dla całego obszaru objętego postanowieniami studium. Zapis tego artykułu odnosi się do zwartych obszarów, dla których jest wymagane uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia na etapie planu miejscowego. Problem przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze reguluje ustawa z dnia 3 lutego 1995 o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 nr 121 poz. 1266 z późn. zm.), która w art. 5b wyraźnie stanowi, że przepisów ustawy nie stosuje się do gruntów rolnych stanowiących użytki rolne położonych w granicach administracyjnych miast. Tym samym, zdaniem organu, dla gruntów rolnych położonych w obrębie miasta Sokółka, nie jest wymagana decyzja w sprawie przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, a tym samym nie ma można uznać, iż niedopuszczalne jest zmiana planu dla części obszaru miasta.

Skarżący żądają wskazania zgodności podjętej uchwały z art. 32 ust 2 ustawy w zakresie tj. wskazania analiz dołączonych do uchwały, rejestru wniosków o sporządzenie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zapis artykułu 32 ustawy stanowi, iż w celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem decyzji zamieszczonych w rejestrach, o których mowa w art. 57 ust. 1-3 i art. 67, oraz wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego. Burmistrz przekazuje radzie wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8, komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku

uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy. Przy podejmowaniu uchwały, o której mowa w ust. 2, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1. Rada Miejska w Sokółce 16 czerwca 2012r podjęła uchwałę nr XXVI 11/223/12 w sprawie oceny aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Sokółka oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Uchwała w sprawie aktualności studium i planów miejscowych jest uchwałą o charakterze aktu kierownictwa wewnętrznego i jako taka nie wiąże w stosunkach zewnętrznych, a ponadto nawet pośrednio nie kształtuje sytuacji prawno-planistycznej nieruchomości. Jest aktem wyłącznie polityki przestrzennej, pozostającym bez wpływu i to nie tylko bezpośredniego ale nawet pośredniego na prawa i obowiązki obywateli (jednostek organizacyjnych). Ponadto uchwała ta nie stanowi podstawy do wszczęcia procedury planistycznej. Celem uchwały rady gminy, podejmowanej w sprawie stwierdzenia aktualności studium i planów miejscowych jest przesądzenie o ewentualnej potrzebie działań planistycznych na określonych obszarach, tak aby funkcjonujące akty planistyczne (studium i plany miejscowe) nie ztraciły waloru aktualności, mieszcząc się w szerszym, stanowiącym integralną całość, porządku przestrzennym. Burmistrz Sokółki dokonał analizy zasadności, i stopnia zgodności z ustaleniami obowiązującego studium, zgodnie z art. 14 ust 5 ustawy, którą przedstawił Radzie Miejskiej i to te czynności poprzedzają podjęcie uchwały w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany mpzp. M. Sokółka a nie uchwała w sprawie oceny aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Sokółka oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze wszystkie przedstawione wyżej okoliczności należy uznać, że wezwanie do usunięcia naruszenia prawa skierowane przez Pana Z. F. i Pana Mi F. do Rady Miejskiej w Sokółce nie zasługuje na uwzględnienie.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Rafał Rubinski